



– Vi hoppas det här skall bli en funktionell och ändamålsenlig busstation och att folk snabbt skall lära sig hitta hit. Den ligger trots allt väldigt centralt, säger fr v Max Wiktorsson, ordförande i Nordmalings busstationsförening, Gun-Britt Nyman, anställd vid stationen, Sune Lundström, ingenjör vid tekniska avdelningen, Nordmalings kommun och Knut Holmlund, tekniska utskottets ordförande i Nordmaling.

Efter 30-årigt provisorium

Idag får Nordmaling sin nya busstation

NORDMALING (VK)
Nordmalings nya busstation tas i bruk i dag, onsdag. Därmed sättes punkt för ett sökande som pågått i 30-talet år. Ungefär så länge har

nämligen den hittillsvarande busscentralen varit i bruk – och den skulle vara ett provisorium.

Det har varit svårt att hitta en tomt i centrala samhället som varit lämplig. Många röster hävdar att den nya stationen ligger av-sides.

Den är placerad på gamla brandstationstomten – drygt 100 meter från hittillsvarande läge.

– Inte är det särskilt långt, menar Knut Holmlund (s), ordförande i tekniska utskottet i Nordmaling kommun, som haft hand om bygget, vilket gått helt i kommunal regi.

– Avståndet är väl som ett hagelskott ungefär, säger han.

Knut Holmlund är innerst inne rätt belåten med den nya busstationen. Det gäller både dess inre utformning och yttre skal. 830 000 kronor har den beräknats kosta – hittills har man anslagit 550 000. Pengar som förbrukats. Därför är det ovisst om man kommer att ha råd med asfaltering i år.

– Vi får väl se om vi inte måste begära tilläggsanslag för asfalteringen. Det blir ju inte billigare av att vänta tills nästa år, menar Holmlund.

• Belåten bussbas

Belåten är också Max Wiktorsson, ordförande i Nordmalings busstationsförening, som sköter drift och bemanning av busstationen.

– Vi är mycket nöjda med nybygget, bekräftar han. Helst skulle vi ha velat vara kvar i centrum, men där finns ingen plats.

– I det läget tror jag det här blir en bra lösning – när folk vant sig.

Busstationsföreningen svarar för skötsel, drift och bemanning. Gun-Britt Nyman har nyanställt och kommer att sköta stationen tillsammans med Marta Ögren.

Såväl kommunen som bussägarna hade hoppats kunna kombinera expeditionen med en kioskrörelse i någon form – men det har man hittills inte lyckats med. En kioskgård i samhället har varit intresserad att ha

en filial i nya busstationen – men det blev det inget av i slutändan.

• Ny trafikbild

Det har varit trångt och besvärligt vid den gamla busstationen. Nu hopas de ansvariga att det skall bli en bättre trafikbild i centrala samhällsdelarna.

En ny av- och påstigningsplats kommer att göras i ordning vid Torget intill Kommunkontoret för de som inte vill eller kan kliva på och av bussen vid nya stationen.

Den är givetvis handikappanpassad och har alla entréer i markplan. Där finns väntsal, expedition, personalrum och lagerrum. Ytan är på cirka 100 kvadratmeter.

Till en början är det tänkt att stationen skall hållas öppen endast dagtid. Troligen 08.00–16.00 – eventuell till 16.30.

Däremot blir det problem för sådana som åker eller anländer kvällstid. Då kommer väntsalen att vara stängd – åtminstone har man inga planer på kvällsöppet tills vidare.

– Det har vi inga ekonomiska resurser till, menar Max Wiktorsson som också helst ser att kommunen tar över ansvaret för busstationen.

Det tycker inte Knut Holmlund är befogat. Enligt honom är det inte helt klart hur hög hyran blir i ny bygget.

– Men vi har räknat med en ökad kommunal kostnad till följd av den nya busstationen.

• Inget skrytbygge

Hittills har Nordmalings kommun gett ett förlusttäckningsbidrag till föreningen – ett bidrag som varierar från år i storlek. Men hur det helhetslösas blir alltså föremål för överläggningar mellan parterna.

Nybygget står klappat och klart att ta emot resenärerna.

Notabelt är att det är ortens företag som svarat för alla installationsarbeten. Det är inget skrytbygge men verkar funktionellt och ändamålsenligt.

– Bussägarna har varit mycket realistiska i sina krav och därför har det gått bra att komma sams, berömer Knut Holmlund.

P A SUNDBOM



Nils Lindström är inte bara industriarbetaren som sadlade om och blev bonde på heltid. I Västansjö by är han också en landskapsvårdare av format. Genom att hålla efter 40 hektar åkermark räddar han byn från förbuskning.

Nils tog steget fullt ut — vände ryggen åt fabriken

Om det nu fanns ett engångs för alla givet mönster för utvecklingen i glesbygderna så skulle inte Nils och Gerda Lindström driva ett stort jordbruk utanför Norrfors, och Västansjö by skulle långsamt ha vuxit igen.

Nils skulle naturligtvis ha fortsatt som industriarbetare och takt med att jobben försvunnit även Västansjö by skulle ha vuxit igen.

Men Nils gjorde tvärtom, slutade som industriarbetare, blev bonde på heltid och driver idag ett blomstrande jordbruksföretag med 26 kor, ungdom, 40 hektar åker och äng och 50 hektar skog.

Och Västansjö räddades från

förbuskning. Det var för sju år sedan Nils bestämde sig. Jobbet vid smickfabriken i Norrfors tycktes en smula osäkert så Nils tog Gud i hägen och lantbrukens ärenden vid hornen och satte sig fullt ut på färdvägen i Västansjö där han under åren driver deltidjordbruk med hustrun Gerda.

Det steget har han aldrig ångrat. Med mjölkproduktionen från 26 kor omsätter han drygt en halv miljon kronor och arbetar för närvarande med att bygga en maskinhall för dyra slantar. Men god hjälp har han av lantbrukarnämnden som numera ger 50-procentiga statsbidrag till den här typen av investeringar. Gården är ursprungligen på sju hektar och när Nils pappa fortfa-

rande skötte jordbruket räckte det plus sju kor för att det skulle gå runt. I dag krävs det större omsättning och bättre effektivitet. Bättre risker också, men Nils klagar inte.

Många bönder hör ju ofta oroad över de höga räntorna, men Nils finansierar sina investeringar i långsiktiga hypotekslån till fast ränta. Och dessutom har han sin egen bank i form av 60 hektar skog som kan vara bra att ta till då och då när det behövs extrapengar.

Och jord finns det. Utöver sina egna hektar arrenderar han ytterligare 33 hektar i byn, vilket får en produktionsprofil på 20 hektar bön, 15 hektar korn och 5 hektar ensilage, allt för att föda korna, som var-

annan dag mjölkar ur sig omkring 800 liter.

Någon jordhunger är det alltså inte tal om och Nils menar nog att åkermarken i Västansjö skulle räckas till ytterligare ett större jordbruk.

Och då kunde man ju också sammas om de dyra maskinerna. Fast i dag skulle nog lantbrukarnämnden säga nej till ett jordbruksprojekt i Västansjö.

Det har blivit kärvare, säger Nils, politiken går väl snarare ut på att minska antalet jordbruk än att stimulera nya.

Så jag var nog sent ute när jag fick klartecken för att bygga ut på allvar. Men jag har aldrig ångrat att jag tog det här steget.



Inte mycket till plan att spela på, menar Thomas Ståhlén, som är lite gramse på kommunen som så ensidigt satsar på upprustningen av planen nere i Nordmaling.

Vinner trots urusel plan?

Skriv om fotbollsplanen, den är så dålig. Och kommunen vill inte rusta upp den. Men nere i Nordmaling där man inte ens har ett ordinarie herrlag ansåg man 1,8 miljoner till fotbollsplanen.

Så sade flera personer till oss och när vi träffade Thomas Ståhlén, lagkapten och en av klubbarna i försvaret i Norrfors olva, så fick vi

sakkyndig handledning. Fast nog kan man lätt konstatera själv att planen för tillfället inte är mycket att spela seriefotboll på. Osäker, tvisig och halvgräsig.

Nå, det är ju svårt att få gräsbarna till träning på den här plan, säger Thomas, så för det mesta håller vi till i Nykärr där dom har bättre planen, men saknar eget lag.

Tidigare var det sandplan, men för några år sedan la man ut jord och planterade gräs. Det blev inte

bra så nu måste man göra ett riktigt försök.

Maskiner, jord och gräsfrö lär kosta cirka 100.000 kronor, jobbet står Norrfors-borna själva för.

Men kommunen sa nej och tyckte att det var bättre att rusta upp i Nordmaling för dyra pengar. Så tillslut får vi väl backa oss fram så gott det går, säger Thomas som emellertid har gott hopp om att kunna ta hem serien utifrån en lovande andraplacering för tillfället.



KONRAD gick inte att motstå

Reportage kring hobbyistidningen skulle det vara lite spännande från sommarredaktionerna. Men när vi träffade Konrad Johansson från Norrfors tyckte vi nog att ett undantag från regeln var på sin plats.

För det var enormt fina brödburkar, smörbitar, kassar och stop som K2-läro Konrad hade släpade på hyllorna. Det mesta emellertid under arbete och när fotograf Olsson kunde sig hälsat till en fin tumbredslida gick det inte alla för den var nämligen bortslädd.

Konrad har nämligen full avsättning för sina produkter. Jo, nog går det bra att bli av med sakerna, säger Konrad.



Sommarredaktionen NORRFORS

— Är du journalist? vad spännande att träffa folk och komma ut och resa.

Säger folk ibland. Och just så är det.

Man kan komma ändå till Norrfors och träffa en massa trevliga människor. Leif och Lillemor på masken, Roger i butiksskissen, Göran Almström som visade oss runt i trakten, Åke Holmberg i Norrfors, Birgit på posten, Waldemar Nordberg, som visade att be-rätta hur det var för arbetarna på 40-talet och alla andra.

Men där finns dom som vi inte fick tag på eller som var bortresta, jakt- och naturvärden Rune Olsson, mjölkföraren Oskars som hade saker att säga om vägnas tillstånd och Anna Nordberg som blivit ordförande i idrottsklubben där det nu är kvinnorna som styr.

Och så hela den vackra bygdens full sommarvagn.

Men om man på ett annat sätt summerar erfarenheten kan intrycket bli lite dystert. Fjärrstyrningen från Umeå är inte längre till någon fördel. Tvärtom. Beslutet om järnvägen, posten, skolorna

och vägnarna tas någon annanstans långt bort från Norrfors-bornas eget inflytande.

Men man kan också vända på perspektivet.

Finns där trots allt inte en gryende optimism. Inte några drömmar om stora lokaleringar eller revolutionerande grepp, men ändå en förhoppning om att kurvan ska vända.

Finns där inte spår av ett nytt sätt att tänka. Ett tänkande som tagit form inom Norrforsgruppen och som i dag har sin motsvarighet på hundratals utvecklingsdrabbade orter här i landet.

Ett tänkande som inte grunder sig på fjärrstyrningen från Umeå utan som mer tar fasta på de lokala initiativen och de särskilda förutsättningarna. Som uppmanar påhittighet och fantasirikedom oavsett om det gäller små verkstäder, odlings- och skogsbruk, turism o s v.

Och blir då inte Sune Berggrens bageri med ett flerstegigt utbyggt distributionsnät över traktens butiker ett föredömligt fin exempel på hur utvecklingen skulle kunna vridas rätt igen.



Och därmed lämnar Leif Larsson och Jan Olsson, VK:s sommarredaktion i Norrfors, över till Robert Osterlind (reporter) och Per Landfors (fotograf). Under en vecka ska de i text och bilder skildra vad som händer i Umeå.



Den här sommaren får de 26 korna stå inne i lagården. Landskapsbild utan tvekan fattigare, men det spar en massa arbete åt Gerda Lindström



Inte en droppe på en hel vecka!

Mackforeståndaren Leif Strandberg som också är väderobservatör så kan konstatera att regnkannan är helt tom efter en av de finaste sommaren gav.

Se upp! Göran vill vända kurvan uppåt

- Visst kan det se mörkt ut, men man får inte ge upp. Vi måste kämpa för att ge Norrfors en framtid och jag tycker nog att det finns tecken som talar för en förändring till det bättre.

Säger Göran Almström, skolvaktmästare, folktopolitisk kommunalpolitiker

och en av eldsjälarna i den sk Norrforsgruppen, en tvärpolitisk sammanslutning som tagit till sin uppgift att vända den dystra utvecklingen.

En gång i världen på 50-talet var Norrfors ett blomstrande samhälle med två lanthandlar, två kafeer, rum för resande, bageri, sport-, blomster- och manufakturaffär,

bensinmack och postkontor. Tågen stannade fem gånger om dagen och snickerifabriken gick på högvarv.

I dag är det betydligt stillsammare i Norrfors. Kvar finns bara en lanthandel, bageriet, bank och bensinmack. Fabriken går på sparlåga och postkontoret kommer förmodligen att läggas ned vid årsskiftet 86/87.

1979 föddes inte ett enda barn inom kyrkobokföringsorten och medelåldern stiger ständigt.

Den obefintliga nativiteten blev en väckarklocka och på våren bildade 100 personer på stormöte Norrforsgruppen; nu måste någonting göras.

- Situationen är så allvarlig att partipolitiken fått stå tillbaka, säger Göran Almström.

- Enskilda politiker från Norrfors når inte fram i kommunalpolitiken nere i Nordmaling, men går vi fram på bred front kan vi nå resultat.

• Statsbidrag

- Största framgången hittills är nog den uppvaktning hos länsstyrelsen som ledde fram till att orten inlemmades i det inre stodområdet. Det innebär bl a att lantbrukarna nu får 50-procentiga statsbidrag vid nyinvesteringar i byggnader och det har redan utnyttjats av ett 15-tal lantbrukare.

Norrforsgruppen har också utverkat projektbidrag från Utvecklingsfonden till bageriet och två mindre verkstäder och förmedlat kurser i företagarutbildning.

• Tomatodling

- Där hoppas vi på både tomatodling och uppfödning av pälsdjur, men mest närliggande är ändå att kunna erbjuda turister och besökande något och därför har vi agerat för att rusta upp en rastplats invid Lögdeälven.

- Lögdeälven är ju en verklig turistattraktion och kunde vi få den restaurerad efter flötningen och börja med inplantering av ädelfisk tror jag att vi skulle kunna locka fler sommarbesökare till bygden, säger Göran.

Men hur är det då med planerna på att bygga ut älven?

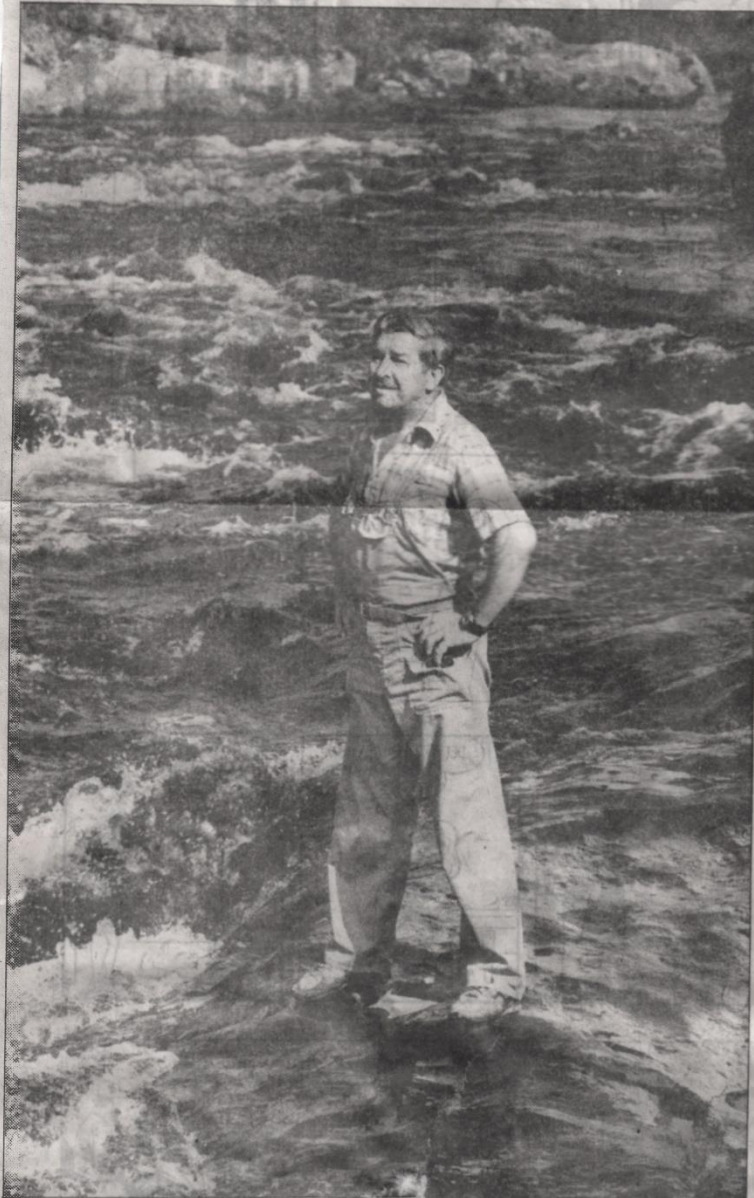
- Nja, dom är väl skrinlagda tills vidare och RUHAB, gamla Masonite, har nu förklarat sig villiga att bidra till restaureringen.

• Delade meningar

Men vad sade man då här i bygden om utbyggnadsplanerna?

- Meningarna var väl delade. Själv var jag för en utbyggnad, även om jag går emot mitt parti. Arbetstillfällena och upprustningen av vägarna betyder så mycket.

- Men Lögdeälven som en turistattraktion med tillgång till ädelfisk är ju ett fint alternativ, säger Göran Almström.



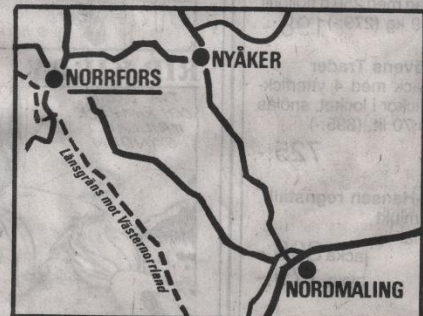
• Göran Almström vill vara mitt i bruset och gläsa för Norrforsbygdens framtid.
- Lögdeälven skulle kunna utvecklas till en antastiskt fin turistattraktion även här runt Norrfors.



Även idag har Leif Larsson, reporter (t v) och Jan Olofsson, fotograf, sitt högkvarter vid Gulfmacken i byn, där du säkrast når dem på telefon 0930/911 20 mellan klockan 9 och 10. De är tacksamma för alla tips om reportageuppslag som du kanske har i bakfickan.



**Sommarredaktionen
NORRFORS**



Skissförslag inlämnat Första steget mot Nordmalings ishall?

NORDMALING (VK)
Är det här första steget mot en ishall på Rödvi-
ken i Nordmaling?

Det hoppas i alla fall interimsstyrelsen för stiftelsen Kommunhallen. I dagarna har den lämnat ett skissförslag på en sådan till Nordmalings kommun.

En grov beräkning ger vid handen att hallen kostar cirka 4,2 miljoner förutom omklädningrum.

Till detta behövs 2,6 i bidrag från Nordmalings kommun. Driftkostnaden är tot skissad till 560 000 - varav man hoppas få in 300 000 på uthyrning och cirka 235 000 i driftbidrag från kommunen.

Vi menar att det är ett realistiskt förslag som kommunen kan jobba vidare med, säger Gösta Lundström, en av de som verkat i interimsstyrelsen.

• Tog kontakt

Initiativtagare till det hela var Kjell-Sture Öberg i Nordmaling. Han tog kontakt med alla övriga idrottsföreningar.

Fritidsnämnden ordnade en träff för att undersöka intresset och den ledde till att en interimsstyrelse tillsattes.

I den ingick Gösta Lundström, Rundvik, Kjell-Sture Öberg, Nord-

maling, Uno Forsberg, Lögdeå, Kenneth Dahlberg. Nordmaling har också verkat i denna.

En ny träff ordnades med bl a ishockeyförbundet och ishallbyggarna i Vänersås. Hallen där har i långa stycken stått som modell för det förslag som nu lämnats in.

Vi har funnit att det blir klart billigare med en stiftelse än om hallen skulle byggas och drivas i kommunens namn, säger Gösta Lundström.

• Fyra miljoner

Därför föreslår man att det bildas stiftelsen Kommunhallen. Man har också vidlatat folk från näringslivet, banker och från alla idrottsföreningar i kommunen och fått fram en styrelse på 13 personer.

Där ingår förre byggmästaren Nils-Eric Ericsson, kamrer Stig Lalljeholm, Handelsbanken, Åke Thörn och Rolf Eriksson från Swan-board Masonite och Erik Grundel, VD i Rundvikverket. Dessutom Jermund Renström, Gräsmyr IK, Staffan Eriksson, Hörnsjö IF, Rune Tjärnström, Hälsås IK, Sune Berggren, Norrby IK, Lars Bognar, Nyåker SK, Uno Forsberg, Lögdeå SK, Kjell-Sture Öberg, Nordmalings IF och Gösta Lundström, IFK Rundvik. Man har kommit fram till att hallen

kan kosta cirka 4,2 miljoner.

• Vill ha bidrag

Kommunala bidrag är ett absolut måste för att projektet skall kunna förverkligas. Den skissade kalkyl som gjorts ligger i storleksordningen 2,6 miljoner. Egna arbeten har man beräknat till 7 000 timmar eller 700 000 kronor. Maskinkostnaderna till 100 000 och materialkostnaderna till cirka 500 000 (som man räknar med att klara genom att avverka skog och utnyttja olika kontakter för att få billigt material).

Går det vägen behöver man en kommunal borgen på 300 000. Det skulle då satsas turjeda till driftkostnader på 560 000 - men då är bara räntan räknat på 300 000 kr i lån. Hallen måste lånas stiger givetvis näst kostnaden direkt. Någon anordning har man inte räknat med.

För att klara inkäterna har man räknat med 292 500 i AMS-bidrag för tre lönebidragssatillda väktmästare. Vidare beräknar man hyra ut snordningen för 100 000 och att få kommunalt bidrag med cirka 235 000 kronor.

Finansieringen av hallen är naturligtvis kärnan i det hela. För vi inte kommunens heljärtade stöd så går inte projektet att förverkliga, menar Gösta Lundström.

Vi har diskuterat frågan i arbetarkommunens styrelse och ställt

oss positiva, säger kommunrådet John-Erik Nyländer (s) själv gammal älskad ishockeyvärd.

Men vi har inget utrymme i årets budget. Vad vi i första hand kan göra är att hjälpa till med fortsatt utredning. Om och när vi kan ge pengar är väldigt svårt att säga i dag. Kanske går det lösa någon annan väg - genom lån eller genom att söka påverka AMS på något sätt. Där brukar man ju säga att det är ont om projekt.

• Samlande tanke

Inom interimsstyrelsen är man naturligtvis heltad på idén.

Vi vill att ishallen skall vara en samlande tanke för hela idrottsverksamheten i kommunen. Blir det en hall skall den vara hela kommunens angelägenhet - men den måste byggas i Nordmaling. Det är där de flesta ungdomarna finns, menar Gösta Lundström.

Han tycker inte heller att man skall se planerna på en ishall i konkurrens till en upprustning av sporthallen.

Men det är klart att vi har haft sporthall i 20 år. Det kanske är på tiden att det satsas på något annat, menar han.

Inom stiftelsen tror man att man kan använda hallen som utställningslokal, samlingslokal för kulturrändamål, konserter och liknande



DET HAR ÄRETT SERIOST FÖRSLAG, som vi tror stenhårt på, säger Gösta Lundström i stiftelsen Kommunhallens interimsstyrelse. 4,2 miljoner kostar en ishall här på Rödvi-ken där Lundström tillsammans med kommunrådet John-Erik Nyländer (s) jämför skisserna på ett stort idrottsområde med dagens verklighet.

inte minst med tanke på närheten till E4 som även ökar Nordmalings turistvärde.

Det går också att samordna fotbollsplanens omklädningrum med ishallens.

Vidare säger man att ishallens kyl- och värmningscentral för ett framtida ut-

omhusbad.

Det här förslaget torde med all säkerhet tända debatten i Nordmaling. Redan i nästa vecka kommer planerna upp i kommunstyrelsens arbetsutskott.

Värmningscentral för ett framtida utomhusbad.

NORDMALING

Pehr-Axel Sundbom
0930 100 29

FRÅN BYN

Stenberg 29/8-84

Ja, byn Stenberg i Nordmalings kommun hör till raden av älskingsbyar sedan gammalt. Kanske var det därför att mina första lärospår när det gäller gamla byar just kom från Stenberg, förutom Gamla Brattsbäcka, Nyåker, Orrböle, Djupsjö längre ner efter Leduån m fl byar. Min sagesman, som jag har telefonledes kontaktat, är Holger Pettersson, eftersom jag nu sitter där jag sitter p g a gikt-podager som det hette förr.

Holger och jag har många intressen, både roliga och plågsamma episoder att erinra oss. Han minns hur han fick en ställbar säng anpassbar för sin sjukdom, och han är inte främmande för den goda hjälp vi får från läkare och sköterskor. Vi erinrar oss en nyligen avslutad auktion i en by i närheten, där vi båda minns att traktorägaren förolyckades. Vi kommer ihåg en plåtslagare Svalling som gjorde sina plåtrännor och stuprör när Persson i Brattsbäcka byggde ett för den tiden stort hus, som ännu står kvar. Svalling fick kritik för att rännorna ej stod i lod, och åkte bara hem till verkstaden och gjorde nya.

Vi kommer ihåg många gemensamma krämpor och sjukdomar och hur hans far, Jonke Pettersson, på ålderns höst ca 80 år sköt sin sista älg och kolade sin sista mila. Det var tider det! Vi minns den mycket dåliga vägen till Stenberg och vi minns när gamla farmor berättade hur ett av barnen på morgonen hade sagt att hon skulle gå bort till far som var i kolskogen. Sen var flickan försvunnen för alltid.

Ja, vi minns Roger Björklunds fina snidade skulptur av 'n Jonke Pettersson, som vi minns honom och jag hoppas att Roger Björklund finner anledning att även göra en skulptur av Holger - ty han är en ädel ättling av en gammal skogs- och kolarstam, som vi håller på att mista. Ordmasigt kan jag ge mitt bidrag, men knappast bildmässigt. Kanske kan jag få hjälp av en god fotograf någon gång?

N.O.E.

14/8 Dödsfall - 84

Viktor Engman, Ledusjö. På regionsjukhuset i Umeå avled på tisdagsmorgonen förra hemmansägaren Viktor Engman, Ledusjö. Han var 80 år och sörjes närmast av maken Ester, född Holmlund, två söner med familjer, efterlevande sonhustru med familj samt syskon med familjer.

Han var född i Djupsjö. Började tidigt arbeta och var sysselsatt bl a som stenarbetare och byggnads-snickare. 1937 gifte han sig med Ester Holmlund, Ledusjö och övertog i samband därmed svärföräldrarnas hemman. Han gjorde sig känd som en idog och trågen jord- och skogsbrukare som med heder och omsorg förvaltade sin gård. Under sin aktiva bana var han medlem i jordbrukets föreningsrörelser. 1975 överläts gården till den äldste av makarnas tre söner.

Viktor Engmans stora fritidsintresse var jakten och särskilt då älgjakten där han med framgång deltog. Han gjorde sig också känd som en god och omtyckt granne och bybo. Han var religiöst intresserad och tillhörde EFS i Ledusjö-Baggård.



60 år onsdag 22 augusti linjemontör Delver Mannberg, Vännäs.

Han är född i Överboda men bosatt i Vännäs sedan 1947. För 37 år sedan började han som linjemontör vid Vännäs Kraft AB och övergick 1976 till Vattenfall. För de flesta år Mannberg känd i byarna omkring Vännäs, där han varit med om att dra fram elström till befolkningen vid brott på ledningarna.

Mannberg har varit verksam inom Svenska elektrikerförbundet och nu i Statsanställdas förbund.

Tjuvskjuten älg hittades

HUMMELHOLM (VK)

En död älgkalv, troligen tjuvskjuten, vars huvud var bortskuret, upptäcktes på söndagen på ett hygge i Hummelholmstrakten, ett par mil från Nordmaling.

Det var en fågeljägare som gjorde det märkliga fyndet.

Efter undersökning kunde vännäspolisen, som har helgjouren, fastställa att älgen, en årskalv, dödades någon gång den senaste veckan.

Man har skurit loss älgkalvens huvud och lämnat kvar själva kroppen.

Möjligen har förövaren skjutit älgen i huvudet och därefter skurit loss detta för att inte kulan skulle kunna spåras, säger Alf Emanuels-son vid vännäspolisen.

Sättet att skära loss huvudet tyder på att den som gjort det varit tämligen väl förfararen i konsten att slakta.

Händelsen och tillvägagångssättet är tämligen märkligt och polisen är givetvis tacksam för tips ifall att någon ortsbo sett eller hört något som kan hjälpa till att bringa klarhet i fallet med den dödade årskalven.

P A SUNDBOM

Här dunkar vävstolen varje dag

BREDVIK (VK)
- Vävning är ett bra sätt
att fördriva tiden.

Det tycker Ester Andersson, Bredvik, Nordmaling.

I höst fyller hon 80 år. Men så gott som varenda dag sitter hon och dunkar vid sin vävstol - som för övrigt hennes pappa byggt en gång i tiden.

Trasmattor och just nu löpare är vad Ester väver. Då har hon förstås börjat med att klippa matt-rasor.

- Det blev ett ganska drygt jobb i vinter - men det är bra att ha någon syssla, menar hon.

Vävstolen står i köket i hennes

hem. Ett stort och rymligt kök, som det var i husen förr i tiden.

Ibland sitter Ester och väver hela dagar. Men det händer förstås också att hon tar sig en tupplur mitt i arbetet. Hon är ensam och bestämmer själv över sin tid.

Det är snart 30 år sedan maken, Albin Andersson, gick bort. 1944 övertog Ester och Albin den här gården efter att först ha bott i Högås, Bjurholm.

De har drivit ett mindre jordbruk. Men nu är det länge sedan man avvecklade kreatursdriften.

Ester Andersson klarar sig helt själv i gården. Har inte ens hemsamarit till hjälp.

- Ja, jag brukar förstås ha städhjälp vår och höst. Och det skall jag också begära att få nu när jag

plockar ner vävstolen, säger hon.

Då har hon vävt först en 40 meters trasmattsväv och därefter 28 meters löparväv.

Mattorna och löparna, som är begärliga saker numera, ger hon till sina två barn och sex barnbarn. Det händer också att hon skänker till missionsauktionen hemma i byn.

- Det är roligt att trasmattorna kommit på modet igen, tycker Ester. Jag tycker det blir hemtrevligare på golven än när man lagt ut plasmattor. Men visst är det klart att trasmattorna fortare blir smutsigare och är jobbigare att sköta.

TEXT OCH FOTO:
P A SUNDBOM



• Vävning är ett bra sätt att fördriva sin tid, tycker Ester Andersson, Bredvik, Nordmaling. Trots att hon snart blir 80 sitter hon så gott som varje dag vid vävstolen i sitt kök och väver mattor och löpare i vackra mönster.

Miljonsatsning i Lögdeå:

"Det är inne att åka ut till oss för att handla"

LOGDEÅ (VK)

– Det har blivit "inne" att åka ut till oss för att handla kläder. Valdigt många kommer från Umeå och Örnsköldsvik.

Ordeå kommer från Rune Häggström, framgångsrik klädhandlare i Lögdeå, en mil från Nordmaling.

I dagarna öppnar han sitt modehus efter en omfattande utbyggnad som gått lös på dryga miljonen.

Företaget började 1923 som skrädderi. Sysselsätter i dag tolv anställda frutom ägarna Rune och Ingrid Häggström. Egentligen strider det emot alla affärsmässiga principer att en så stor affär ligger i ett så pass litet samhälle som Lögdeå.

Det har t o m hänt att man på olika

kurser franhållit Lögdeå som ett exempel på att man inte bara skall titta på befolkningsunderlag och dataprognoser eller läge vid den eller den gatan när man planerar för en affär. Personlig idékraft och en bärande affärsidé kan vara faktorer som väger upp läge och annat.

Ej lågprisbutik

– Vi har satsat på att hålla hög kvalitet till vetliga priser, fortsätter Rune Häggström.

Han har, tillsammans med hustrun Ingrid, drivit affären sedan 1956. Men historien om dagens modehus tar sin början 1923.

Då öppnade Gottfrid Häggström, Runes far, skrädderi och senare manufakturaffär i Lögdeå.

Som mest jobbade där 4–5 skräddare. Man sydde upp kläder och sålde på beställning.

– 1945 blev pappa sjuk. Självt var jag inte skräddare – men vi hade

skräddare anställda.

– Men vi fann att färdigsydda kläder var en snabbare väg att öka omsättningen.

Så kom det sig att hela tyglagret såldes ut och att inriktningen gled över till konfektionssydda kläder.

1958 övertog Rune och Ingrid affären som sedan byggts ut i flera omgångar. Affärsytan i dag är på drygt 600 kvadratmeter.

Var kört

– 1966 trodde vi att loppet var kört för oss, då var nya E4:n färdig. Fram till dess hade alla bilar passerat gamla riks 13 som gick just utanför affären.

Men forhågorna besannades inte. Rune Häggström myntade själv den slogan som han sedan hållit fast vid i sin marknadsföring alltsedan dess.

– Något vid sidan av E4 – men alltid i centrum för modet.

– Den devisen har vi sökt leva upp till, menar han.

1972 var det dags för en rejäl utbyggnad. Och nu har man alltså satsat på en totalomdaning av affären i ljusa lätta färger.

Sedan några år finns även en tredje generation Häggström med i bilden. Makarnas son David har numera en nyckelroll i firman.

Hur mycket man omsätter vill inte Häggströms tala om.



Personlig service och satsning på kvalitet har varit nyckeln till framgången tror fr v David, Rune, Ingrid och Astrid Häggström. De öppnar i dag sitt modehus efter en miljonsatsning som gått över 600 kvadratmeters affärsyta.